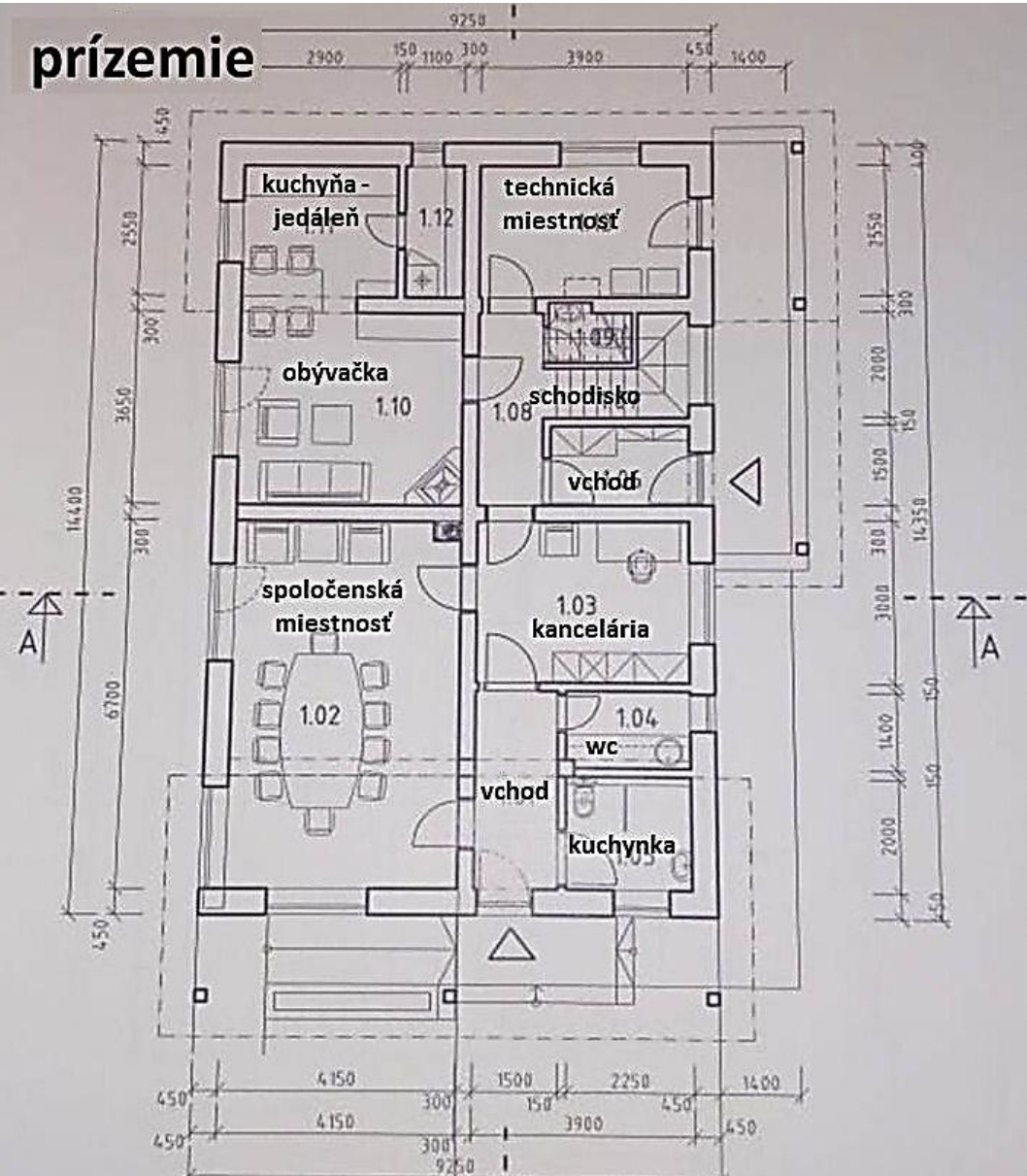

prízemie

Vypracovali členovia farskej redakčnej rady:

Katka Villínová, Michal Chúpek, Danka Blašková,

Hanka Bútorová, pán farár Peter Franek

Pax et Bonum

- Pokoj a dobro -

časopis farnosti

Narodenia Panny Márie Prečín

2 / 2018

úvodník

“Okno je okno do duše”

Do obchodu s keramikou vošiel jeden pomätenec s palicou a začal všetko okolo seba rozbíjať.

Jeho ničenie prilákalo množstvo ľudí. V dave sa zišli rozličné názory. Väčšina nechápavo krútila hlavou a komentovala dobu a spôsoby v akej žijeme. Niektorí sa ho báli, ale našli sa aj odvážlivci, čo sa ho pokúšali aspoň slovne zastaviť. A boli aj takí, čo obdivovali jeho odvalu. Možno to brali ako nejaký netradičný protest alebo vyjadrenie svojho názoru. Netrvalo dlho a všetko bolo zničené. Muža odvieďla polícia a ľudia sa rozišli. Divadlo sa skončilo. Za niekoľko hodín vošiel do zničeného obchodu starček, sadol si na zem, z tašky vytiahol lepidlo a s nebeskou trpezlivosťou lepil a opravoval rozbitú keramiku. Okolo neho prechádzali stovky ľudí, ale už sa nikto nezastavil.

Všetci chcú žiť v dobrom svete, ale vo všeobecnosti nás oveľa viac oslovuje zlo ako dobro. V médiách to už dávno vedia, preto máme pravidelne pripravené zväčša negatívne informácie. Ponúkajú to, o čo je záujem. Novinky o prešľapoch sa šíria ako lesný požiar. Opačne to už neplatí. V jednej farnosti sme sa pravidelne stretávali, modlili sa za druhých, pomáhali na charite, občas išli do domova dôchodcov... Všetci boli pozvaní a napriek tomu to pre mnohých bola stále novinka. „Aj by sme prišli ale nič o tom nevieme...“ Zvláštne, že „iné informácie“ sa k nim bez problémov dostali.

Okolo nás je veľa dobrých ľudí, ktorí v tichosti pomáhajú, a často trpezlivo lepia to, čo niekto tak „slávne“ rozbil. Dobrý Boh to vidí a vždy aj odpláti.

Asi každý z nás by mal prosieť, aby na prvom mieste videl to, na čo sa s radosťou pozerá aj Boh.

Rozhovor s pani kostolníčkou z Bodinej Kleminkou Mrišovou

1. Kedy ste začali s prácou kostolníčky ?

Joj, to už bolo dávno, ešte som chodila do roboty. Mala som niečo cez 40 rokov.

2. Bodiná je filiálkou farnosti Prečín, ako často bývala v našom kostole sv. omša ?

Kedysi len 4 razy do roka. Až pán farár Ďatelinka zaviedol omšu raz za mesiac. A potom, keď prišiel do našej farnosti dekan Baránek, ten zaviedol omše v Bodinej každú nedeľu a aj vo sviatok.

3. Ktorým kňazom ste slúžili, pamätáte si?

Pravdaže: Ďatelinka, Masár, Michalík, Baránek, Koníček, Kvašňovský a jeden raz aj tomuto novému Frankovi, ale potom som ochorela.

4. V čom spočívala Vaša práca kostolníčky, čo všetko ste zabezpečovali ?

Prala som rúcha pre kňazov, aj oltárne plachty pokiaľ som vládala. K sv. omši som chystala hostie a víno. Zháňala som aj kvety po dedine. Bolo treba aj upratovať, aj sa maľovalo, ale to mi pomáhali ženy od nás.

5. Ako vyzeral kostol v Bodinej, keď ste sa stali kostolníčkou ?

No, bol v úbohom stave. Bola v ňom kedysi diera vypadaná. Raz, keď sme šli z omše ma baby naviedli, aby som šla za Ondrejom Zaťkom, aby okolo toho niečo robel, že šak mu budeme pomáhať. On mal na tom veľký podiel, spolupracoval so mnou. Tak sme sa akosi zverbovali a začali sme opravovať. Bočná stena od cintéra bola zasypaná hlinou, tak to bolo treba odkopať a potom sa tam urobil múr, aby sa tam nezesypala tá hlina.

6. Hlavná rekonštrukcia kostola bola v roku 1990, čo všetko sa vtedy urobilo ?

Áno, bolo to za dekana Baránka. Obnovil sa oltár aj lavice, okožovalo sa, vymaľovalo, nové okná sa urobili, zakúpila sa krížová cesta, elektrické kúrenie, kalich, ornáty, dala som pošíť košeľe pre miništrantov aj farára, aj oltárne plachty. Nebolo u nás nič. Chlapi aj ženy robeli zadarmo a ochotne, len im bolo treba dať najesť a napiť, tak ja som zháňala po dedine koruny, bola som ako cigánka – furt som žeberala koruny. No museli sme sa postarať o všetko. Po oprave nám prišiel kostolík nanovo vysvätiť náš biskup Korec.

7. Vo filiálke Bodiná sa hospodáril s peniazmi samostatne, prečo?

Lebo ten kostol u nás bol v úbohem stave a pán dekan Baránek sám rozhodol, že ofera a zvonček bude ostávať u nás, aby sme si hospodáreli sami. Aj kňazi po ňom zanechali tento zvyk. Od vtedy som viedla pokladničnú knihu, kupovala a platila, čo bolo treba pre kostol. A veru si myslím, že som toho dosť porobila. Dva razy sa natierala strecha, fasáda, obúrali sa steny, niekoľko razy sa maľovalo, prerobili sme plynové kúrenie, elektrifikovali sa zvony, urobili sa nové schody do veže aj dvere, betlehem, nový oboetný stôl aj ambóna. Moc mi pomáhal aj rezbár Šimík. Nikdy nechcel koruny za robotu, len za materiál sa mu zaplatilo, som mu za to veľmi vďačná. Nech mu Pán Boh pomáha. No a keď Jurko Bunčiak študoval za kňaza, snažila som sa aj jeho podporovať, ale to mi ženy dávali preňho koruny.

8. Pomáhali Vám veriaci z Bodinej?

Ze začiatku som robila väčšinu sama, bola som aj na posmech, ale keď som požiadala, tak mi veru aj pomáhali. Ženy povyšivali plachty aj poupratovali, aj plachty menili, potom Vilma aj prala... pomáhali aj domáci remeselníci a ľudia aj peniazmi podporovali na čo bolo treba... Roboty je veľa, ale hádam robia aj doteraz... (smiech) Dúfam, že je o kostol dobre postarané! :-)

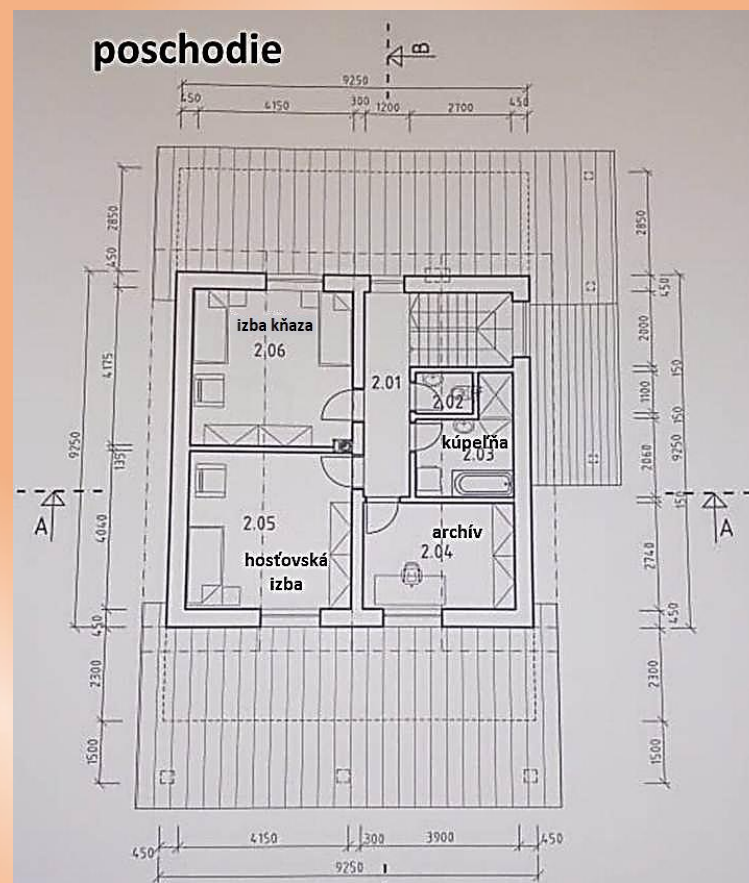
Nová farská budova

Bolo to presne pred rokom, keď som sa stretol s bývalým p. farárom pri preberaní farnosti. Pán farár ma hneď na začiatku zaviedol do záhrady a ukázal mi miesto, kde by mohla stáť nová farská budova. Táto myšlienka tu bola už niekoľko rokov a bola spomenutá aj v záverečnom dokumente vo vizitácii, ktorú tu mal otec biskup pred zhruba 3 rokmi. Ako pri všetkom – názory boli rôzne. Ale nestretol som nikoho, kto si kompletne prezrel celú budovu, aby mi povedal, že je to zbytočné. Veľavravný je fakt, že pri záujme o kúpu sa odhady na základnú rekonštrukciu pohybovali od 150 000 do 200 000 €! A to sa nerátalo s bývaním, ale len s komerčným využitím. Aj preto farská rada jednoducho rozhodla, že variant s novou budovou je oveľa rozumnejší a lacnejší.

Momentálny stav je taký, že už pomaly končí prípravná (papierová) fáza. Autorom projektu je Ing. Ján Lagiň, ktorý okrem projektu výrazne pomohol aj s vybavovaním administratívy, za čo mu patrí veľká vďaka. Veľké poďakovanie patrí aj p. starostovi Antonovi Lagiňovi, ktorý vzal na seba „papierovú vojnu“ a aj vďaka jeho mimoriadnej ochote sa bude môcť (ak sa nič mimoriadne nestane) v lete začať so stavbou. Tiež by som chcel poďakovať všetkým, ktorí akokoľvek pomohli. Mnohí pomáhali v tichosti a anonymne, a tak im chcem aspoň takto poďakovať.

Budova fary musí spĺňať určité parametre. Ako si na nákresoch môžete všimnúť – na prizemí sa nachádza kancelária, miesto na stretávanie a aktivity pre veriacich spolu s príslušenstvom. Na poschodí je okrem izby kňaza aj hosťovská izba a archív, čo má byť súčasťou každej fary.

p. farár

Farský ples

Dňa 9. júna sme sa ako jedna veľká rodina stretli na prvom farskom ples.

O skvelú zábavu sa postarala hudobná skupina Lagúna z Domaniže, fantastické šéfkuchárske špeciality pripravil Paľko Blaško so svojím tímom, kvalitné víno spolu s ochutnávkou unikátnych odrôd ponúkol pán Ivan Čapičík, pri vstupe sme sa mohli pokochať pohľadom na historické aj súčasné fotografie zo života farnosti... V bohatej tombole bolo vďaka štedrosti mnohých ľudí takmer toľko cien ako bolo hostí, takže šanca na výhru bola „véééelmi“ vysoká ☺. Dámy sa predviedli v krásnych šatách a po boku svojich šarmantných partnerov na tanečnom parkete celkom vyvrátili ten starý vtip: „Smutné oči, bledé líčka – jednoducho katolíčka.“ ☺ ...

...lebo keď chlapci zahrli „Dnes večer Vám zábavu hráme...“, tanečný parket sa zaplnil do posledného miestačka a zostal zaplnený až do neskorých ranných hodín. Bez výhry neodchádzal naozaj nikto, nakoľko si každý manželský pár, vďaka štedrosti nášho hostiteľa vdp. Petra Franeka, odnášal okrem skvelého zážitku aj obsahovo hodnotné knižky s požehnaním. Návod ako premeniť vodu na víno v nich budete márne hľadať ☺, ale nájdete v nich recept, ako lepšie poznať a viac milovať nášho úžasného živého Boha.

Ved' cez lásku k Bohu budú aj tie naše manželstvá dozrievať ako to dobré víno.

A keď dovolíme Bohu, aby vládol v našich rodinách, bude radosť stretávať sa pri podobných akciách a utužovať naše priateľstvá v tej našej krásnej „vesničke strediskovej“ aj častejšie, ako raz do roka ☺.

Hanka

- pokračovanie rozhovoru s p. kostolníčkou Mrišovou -

9. Čo Vás najviac potešilo?

Vždy keď bol cez omšu plný kostol ľudí a pekná kázeň.

10. Čo si teraz najviac prajete?

Hm... zdravie, čo iné... (cez slzy)

11. Teraz, keď vám už prestali slúžiť nohy, ste v domove dôchodcov v Hornej Marikovej. Chceli by ste niečo odkázať veriacim našej farnosti?

Všetkých ich pozdravujem a nech na mňa spomínajú a nech sa za mňa modlia.

12. Na záver chcete ešte niečo povedať?

Ďakujem Pánu Bohu za pomoc, a že mi dával silu a zdravie, aby som mohla chodiť a starať sa o kostolík.

- Ďakujem Vám za rozhovor a nech Vám dobrotivý Pán Boh pomáha. -

Katka

Svätá omša na štadióne SPARTAK TRNAVA

7. apríla 2018 sa náš pán farár s deťmi zúčastnil futbalového zápasu mužstiev SPARTAK TRNAVA a SLOVAN Bratislava. Zápasu predchádzala sv. omša v kaplnke na štadióne Antona Malatinského - City Arena s niekoľkými prevkapaniami. Pri prehliadke ich spevádzal PR manažér FC Spartak Trnava Marek Ondrejka. Stretli sa i s hráčmi a trénerom Spartaka. Domov sa vrátili plný zážitkov a odozvy na tento "super" deň vnímame dodnes ☺.

Michal

DVE SRDCIA

Z neba sa na nás pozeráš,
u Syna za nás prosíš.

Hoci sme hriechmi vzdialení,
stále nás v srdci nosíš.

Ježiš nám hriechy odpúšťa,
my radosť v duši máme!

Dobrota jeho srdce napĺňa,
či odoprie niečo svojej mame?

Dve srdcia láskou horiace!

My v nebi nádej máme!

Jedno je nášho brata Ježiša,

to druhé patrí Jeho a našej Mame.

Katka

Stretká, duchovná obnova a spevy Taizé „dospelákov“ našej farnosti

Z iniciatívy p. farára Petra Franeka a chute dospelých v našej farnosti viac sa spoznať, stretávať, spoločne sa modliť a prežívať chvíle s Bohom sa začali stretať pri príležitosti príprav modlitbovej adorácie na Hodinu Božieho Milosrdenstva, ktorá bola 8. apríla, spojenú so spievaním modlitbových veršov Taizé.

Neskôr, 20. apríla, sa stretli na duchovnej obnove vo Varíne od piatku do nedele, kde sa v tichosti prírody venovali modlitbe, sv. omši a prednáškam p. farára. Tu sa počas silencia (chvíle ticha) mohol každý osobitne venovať rôznej forme kontaktu s Bohom, či už osobným rozhovorom s kňazom, sv. spoveďou, čítaním Svätého Písma, rozjímaním a adoráciou, prechádzkami a modlitbou, skrátka v úplnej tichosti sme zrazu zabudli na každodenné problémy a starosti, na ktoré sa tak často ako ľudia sťažujeme, aby sme si mohli nájsť čas na Pána Boha. Na duchovnej obnove sme si pozreli v rámci prednášok aj veľmi zaujímavý a poučný film „O Bohoch a ľuďoch“, ktorý si môžete pozrieť aj na farskej web stránke.

Michal

Detský výlet do zoologickej záhrady

Spoločne s deťmi našej farnosti sme sa 22. apríla vybrali do azda najznámejšej zoologickej záhrady na Slovensku – v Bojniciach. Krátko po nedeľnej sv. omši sme sa stretli pri fare, rozdelili do áut a vyrazili na farský výlet plný dobrodružstiev. Bola horúca jarná nedeľa a tak sme sa hneď pri úvode osviežili dobrou zmrzlinou. Poobzerali sme všetky možné aj nemožné stvorenia vo výbehoch, klietkach či akváriách, kde si každý našiel nejaké to svoje obľúbené zvieratko, pri ktorom sa pristavil či pofotil.

Deti odchádzali plné zážitkov a radosti a už teraz sa tešíme na ďalší detský výlet našej farnosti.

Michal

RÍM - mesto, kde úsmev na tvári prichádza zvnútra (článok o farskej púti)

Jedno májové ráno som sa zobudila s pocitom, že ma čaká niečo nezabudnuteľné. Nastal totiž deň, kedy sme sa vybrali na púť do Ríma – do večného mesta plného katedrál a bazilik, zasnívaných uličiek, kde sa zdanlivo zastavil čas...

Prvé naše kroky viedli do malého mestečka Subiaco. Je veľmi známe kvôli svojim dvom Benediktínskym kláštorom a to kláštorom sv. Benedikta a sv. Školastiky. V týchto priestoroch sme mali aj našu prvú svätú omšu v Ríme. Umocnená atmosféra, ktorá dýchala všade okolo, zanechala v nás hlboký duchovný zážitok. V ten deň sme navštívili aj pútnické miesto Fatima v San Vittorino. Príjemne unavení sme sa išli ubytovať do nášho hotela Capannelle na okraj Ríma.

Ďalšie naše putovanie smerovalo do katakomb svätého Kalixta. Pri hrobách prvých mučeníkov sme si mohli vyprosiť silu viery a odvahy svedčiť o Kristovi aj v dnešnej dobe. Zaujala ma tu krypta sv. Cecílie. Bolo to pochované mladé dievča, ktoré zomrelo mučeníckou smrťou. Cecília dokázala získať vieru pre mnohých pohanov, vrátane svojho manžela. Aj smrteľne zranená myslela viac na druhých ako na seba. Tri prsty jej ruky aj po smrti poukazovali na Trojjediného Boha, o ktorom svedčila svojím životom. V ten deň sme stihli ešte pozrieť mnohé pamiatky a zaujímavosti, napr. Španielske schody, na ktorých sa oddávajú zamilovaní, alebo Panteón, úžasnú antickú stavbu, kde sú pochovaní aj taliansky králi, ako Viktor Emanuel II., alebo renesančný umelec Rafael. Nakoniec nás čakala najkrajšia fontána v celom Ríme – Fontána di Trevi. Je slávna nielen pre vynikajúcu vodu ale aj pre legendu, ktorá hovorí, že ak sa cudzinec napije z fontány, alebo hodí do nej mincu, tak sa zaručene vráti do Ríma.

Ďalší deň nás čakalo nádherné počasie a ešte nádhernejšie stretnutie so Sv. Otcom Františkom. Chrám sv. Petra sa majestátne vypínal nad Vatikánskym námestím, ktoré zaplnilo množstvo ľudí. Splnuli sme s davom ľudí, ktorí už netrpezlivo očakávali príchod pápeža. Najskôr nás pekne ohlásili a privítali pútnikov z Prečína a za chvíľku sa ozval veľký potlesk. V diaľke sme videli Sv. Otca Františka. Zimomriavky mi naskočili takmer okamžite. Uvedomila som si, aká je to Božia milosť pre nás, keď môžeme byť v blízkosti Božieho zástupcu tu na Zemi. Po príhovore sme sa vybrali do Sixtínskej kaplnky, kde bolo množstvo úžasných obrazov a potom nasledovala prehliadka Chrámu sv. Petra. V ten večer sme stihli navštíviť aj Kolégium sv. Cyrila a Metoda, kde študujú slovenskí kňazi. Začali sme tak, ako každý deň svätou omšou a potom sa nám prihovril vdp. Paľko Zvara. S jeho výkladu sme sa dozvedeli o historickom význame tohto kolégia a to hlavne v čase totality a neslobody v našej krajine.

Vo štvrtok naše putovanie pokračovalo po stopách sv. Pavla. Vybrali sme sa teda do jeho baziliky. Je to druhá najväčšia bazilika v Ríme, postavená na mieste hrobu apoštola Pavla. Napriek monumentálnym rozmerom bolo interiérové vybavenie omnoho skromnejšie ako v Lateránskej bazilike. Príjemnou atmosférou dýchali slnkom zaliate uličky Ríma, kde sme obdivovali nádherné monumenty ako sú Koloseum, Rímske fórum, Anjelský hrad, námestie Piazza Navona, Kapitol a iné. Neobišli sme ani Lateránsku baziliku či Baziliku svätého kríža. Po celom Ríme sme mohli zanechať modlitby a prosby za naše rodiny, farnosť, spoločenstvá či za obrátenie hriešnikov.

V piatok doobeda sme stihli navštíviť aj miesto umučenia svätého Pavla, ktoré vo mne zanechalo veľmi silný duchovný zážitok. V trapistickom kláštore na nás dýchala nielen história, ale aj posvätnosť, hĺbka a jednoduchosť. Úžasnú miestu na rozjímanie a modlitbu.

Pre mňa asi najkrajší zážitok bola modlitba svätého ruženca, ktorú sme prežívali na kolenách počas výstupu na Sväté schody, po ktorých išiel dorážaný Ježiš po naše vykúpenie.

Nádherný duchovný aj vizuálny zážitok sme si mohli odniesť z večného mesta Rím.

Unavení ale veľmi obohatení sme sa mohli vrátiť domov.

Veľká vďaka patrí Pánu Bohu, ale aj nášmu kňazovi Petrovi Franekovi, že sme mali príležitosť zažiť takúto nádhernú púť. V neposlednom rade patrí vďaka aj kňazovi Marekovi Smatanovi, ktorý bol našim sprievodcom po Ríme.

Danka